

Punjab State v. Mohan Singh Mahli (Pundit, J.)

ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 188 (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਟ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਫਤਿਹ ਮੰਡੀ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ-ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੰਬਰ 14 ਦੇ ਕਾਰਨ ਫਤਿਹ ਮੰਡੀ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ (ਅਤੇ ਤੱਥ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

(11) ਚੀਕਾਂ ਲਈ; ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਬੋਵ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਹਨ ਪਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਅੱਖੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਨਾਂ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਪੀ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਵੀ.

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਪੀ.ਸੀ. ਪੀਡਿੰਗ ਅਤੇ ਸੀ.ਜੀ. ਸੂਰੀ, ਜੇ.ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮੇਹਨ ਸਿੰਘ ਮਾਹਲੀ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਐਲ ਆਈ ਐਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 552 ਆਫ 1968

ਦਸੰਬਰ 18, 1969

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) — ਆਰਟੀਕਲ 309 — ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ (ਖੰਡ. II) - ਨਿਯਮ 5.32

—3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ—ਸਰਕਾਰ— ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਾ—ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ— ਕੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

(ਬਹੁਮਤ I ਮਹਾਜਨ ਦੁਆਰਾ? ਅਤੇ ਪੀਡਿਡ, ; ਜੇ. ਜੇ., ਸੂਰੀ, , ਜੇ., , ਕਟੰਗਾ.), ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਖੰਡ ਦੇ 532 (ਸੀ) ਅਧੀਨ II, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ, ਇੱਕ ਸਬੰਧਤ

tp ਕਲਾਸ IV, ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਉਸ ਨੇ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੀ ਉਸ ਉਮਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਉਸ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਗਿਣੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁੜ-ਟਾਇਰਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। 55 ਸਾਲ. ਕਰਮਚਾਰੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਅਤੇ ਦੱਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਾ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਣ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। (ਪਰਾ 22)

(ਪ੍ਰਤੀ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 532 ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। . ਨਿਯਮ 532 ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਯੋਗ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਿਰਫ ਉਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਯਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਮਾਲਕ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਿਰੋਲ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਪਾਰਾ 28 ਅਤੇ 29)

(ਪ੍ਰਤੀ ਸੂਰੀ, ਜੇ. ਕਟੰਗਾ.) ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ 'ਤੇ ਟੈਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਲਾਭ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਪੀਰੀਅਡ ਲਈ ਅਣ-ਕਮਾਈ ਗਈ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰੈਜੂਈਟੀ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਔਸਤ ਤਨਖਾਹ

ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ 5.32 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਗ੍ਰੈਜੂਈਟ, ਪੈਨਸ਼ਨ, ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਹਾਇਸ਼, ਮਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ ਭੱਤਾ, ਮੁਫਤ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਲਾਭ, ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਤਾਂ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਮ 532(c)(ii) ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨਿਯਮ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰਿਟਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ

55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦੇ ਕੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਗ੍ਰੈਜੂਈਟ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦੀ - ਸੁਰੱਖਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਨੋਟਿਸ ਪੀਰੀਅਡ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਪੀਰੀਅਡ 'ਤੇ ਟੈਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼।

(ਪਾਰਾ 30, 33 ਅਤੇ 42)

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੀਡਿਤ (ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਸੀ.ਜੀ. ਸੂਰੀ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਖੋਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 12 ਨਵੰਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 18 ਦਸੰਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੀਡਿਤ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਸੀ.ਜੀ. ਸੂਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰਿਤ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਬੀ.ਐੱਲ.ਈ. ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਲਈ ਲਾਭ ਬਿੰਦੂ।

1968 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰਬਰ 1037 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ /

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਮੇਲਾ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਆਈ (ਪੰਜਾਬ) ਦੇ ਨਾਲ ਐਮ.ਪੀ. ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ (ਪੰਜਾਬ)।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਜੀ.ਐਸ ਚਾਵਲਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼

ਪੀਡਿਤ, ਜੇ.—ਇਹ ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਕਲਾਜ਼ X ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਮੱਲ੍ਹੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ

(2) ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦਸੰਬਰ, 1933 ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੈਟਰਨਰੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਰਜਨ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 4 ਜੁਲਾਈ, 1939 ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਵੈਟਰਨਰੀ ਸਰਵਿਸ, ਕਲਾਸ II ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (ਸਿਵਲ), ਵੈਟਰਨਰੀ ਵਿਭਾਗ। 4 ਜੁਲਾਈ, 1941 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ। ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ 5 ਅਗਸਤ, 1942 ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵੈਟਰਨਰੀ ਸਰਵਿਸ, ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 5 ਅਗਸਤ, 1944 ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਪਸ਼ੂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹੇ। 16 ਮਾਰਚ, 1957 ਤੋਂ 14 ਅਗਸਤ, 1959 ਤੱਕ ਮੱਛੀ ਪਾਲਣ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਵਾਰਡਨ, ਪੰਜਾਬ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ.

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਨੇ 56 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ

ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 4 ਅਗਸਤ, 1965 ਨੂੰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ। ਉਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹੇ, ਜਦੋਂ 2 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਸ. ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ II ਦੇ ਨਿਯਮ 5.32 (c) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨੋਟੀਕ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਮਾਰਚ, 1968 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(3) ਇਪਲੇਡ ਆਰਡਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ - ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਭੱਤੇ। ਉਸ ਦਾ ਜਨਮ 6 ਅਗਸਤ, 1911 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ 5 ਅਗਸਤ, 1969 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਹ 58 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਅਲੌਕਿਕ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ।

(4) ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

(5) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲੋੜ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਟੈਂਡਰ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 5.32 (ਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-----

“5.32(c) ਇੱਕ ਰਿਟਾਇਰਿੰਗ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵੀ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਲਾਸ IV ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-----

- (i) ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਦੇ ਕੇ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੋਟਿਸ; ਅਤੇ
- (ii) ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ :

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਨੋਟਿਸ ਪੰਜਾਹ ਵਰਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਹ ਵਰਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

ਨੋਟ - ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ, IV ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਅਨੁਸਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।"

(6) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦੇ ਕੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(7) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ- ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜੇ.ਐਨ. ਕੌਸ਼ਲ ਜੋਸ਼ੇ, *ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਲਫ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ* (1) ਵਿੱਚ। *ਲਫ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਕੇਸ ਵਿੱਚ*, (ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵੋਹਰਾ) (2) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ, ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵੋਹਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸੀ, ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੰਡਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਨੂੰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਗਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਹੱਥ, ਉਸਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(1) ILR (1967) 2 ਪੀ.ਬੀ. ੭੫੫। 533—1967 ਐਸਐਲਆਰ 286।

(2) 1964 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 345 ਨੇ 16 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸੀਵਿਟਿਅਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

(8) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਉਪ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਚਮਨ ਲਾਈ ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (3), ਅਤੇ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਸਾਬਕਾ ਡਿਪਟੀ ਹੰਗਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ (4) ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਲਛਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਕੇਸ (1), ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (4) ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਜਿਸਦੀ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਨਿਯਮ 5.32 (c) ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਸੀ ਜੈਨ, ਜੇ., ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

(9) ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪੀ 'ਓਇੰਟ', ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਦੂਰਗਾਮੀ ਨਤੀਜੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 5.38 (ਸੀ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ :-

“ਚਾਹੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ-2 ਦੇ ਨਿਯਮ 5.32 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਾ ਦੇ ਕੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ”

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਪੀਡਿਤ, ਜੇ.—ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ :-

“ਚਾਹੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 1.32 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰਿਟਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(3) 1967 ਐਸਐਲਆਰ 924

(4) ILR (1968) 2 ਪੀ.ਬੀ. & Hry. 434=1968 ਐਸਐਲਆਰ 4611

Punjab State v. Mohan Singh Mahli (Pundit, J.)

ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦੇ ਕੇ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

(11) ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ 12 ਨਵੰਬਰ, 1969 ਦੇ ਹਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(12) ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਂਡੈਂਟ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ 1 ਦੇ ਨਿਯਮ 3.26 ਦੇ ਤਹਿਤ 58 ਸਾਲ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯਮ 5.32 ਦੇ ਤਹਿਤ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। (c) ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ II, ਫਿਰ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਯਮ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾਵਾਂ) ਨਿਯਮ, 1949 ਦੇ 5. ਨਿਯਮ 5.32 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਅਖਤਿਆਰ ਮਿਲੇ। ਇਸ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਮੁੱਖ ਨਿਰਭਰਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ।

(13) ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਵਾਲਾ ਪਾਇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3.26 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

3.26 (a) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, IV ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾਦਾਰ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਉਹ ਮਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ 58 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਨਤਕ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲਈ ਸੀ।

ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ 55 ਸਾਲ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 58 ਸਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਨਿਯਮ 5.32 (ਸੀ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਟੀਕ ਬਹਿਸ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ: “ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3.26 ਦੇ ਤਹਿਤ 58 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਨਿਯਮ 5.32 ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 3.26 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਐਪਲੀਟਿਊਡ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਿਯਮ 5.38 (ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵੈਧ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਨਿਯਮ 5.32 (ਸੀ) ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ, ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਫਿਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ, ਨਿਯਮ 5.32 (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ, ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ? ਇਹ ਉਹੀ ਸਟੀਕ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(14) ਪਾਰਟੀਆਂ. ਚਮਨ ਲਾਈ ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (3) ਵਿੱਚ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਕਮ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। P' unjab ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ II ਦੇ ਨਿਯਮ 5.32 (c) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ। ਤੇ ਕੇ ਚੰਦ, ਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 5.32 (ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਭਾਵ 58 ਸਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਦੇਣ ਯੋਗ ਸਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਖਜ਼ਾਨ ਚੰਦ ਧਮੀਜਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (6) ਦੇ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(5) ਆਈਐਲਆਰ 71967 2 ਪੀ.ਬੀ., \Hrv. MS M'.ni : ST.R: 668:

(6) 1964 PLR 818

ਨਿਯਮ 5.32 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟਿਸ। ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਵੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.

(15) ਖਜ਼ਾਨ ਚੰਦ ਧਮੀਜਾ ਦੇ ਕੇਸ (6) ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇੰਪ੍ਰੋਗਡ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਹੀ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਚਰਚਾ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਏ।

(16) ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਲਫ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ (1) ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾਵਾਂ) ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 5 ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ। ਉਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਸੰਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ: -

"5. (ਏ) ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਿ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਨੌਕਰ

(ਬੀ) ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਤੁਰੰਤ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ।

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ *****
***** •*»

(17) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ 2 ਨਿਯਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰੋਵਾਈਸੋਲੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾਦਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਤੁਰੰਤ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਗਿਆ। ਨਿਯਮ 5.32 (ਸੀ) ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਜੋੜੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੈ। ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਹੀਏ ਤਾਂ, *ਲਛਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਕੇਸ (1)* ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਇਸ ਲਈ, ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਈ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 5 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਿਰਫ 15 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਜੇਐਨ ਕੌਸ਼ਲ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਿਰਫ 15 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਜਿਸ ਦਾ ਉਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ (*ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵੋਹਰਾ*) (2) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(18) ਐਮ ਇਨੀ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਸੀ ਸਾਬਕਾ ਡਿਪਟੀ 6 ਰੇਜ਼ਰ ਆਈ.ਵੀ. *ਹਰੀ ਰਾਜ* (4), ਨਿਯਮ 5.32 ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ, ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਕ ਨੂੰ 19 ਜੂਨ, 1967 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਉਮਰ 15 ਤਰੀਕ ਨੂੰ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਜੁਲਾਈ, 1967 ਨੂੰ ਉਹ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨੋਟਿਸ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹਿਸ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ 26 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ-

“ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਅਲਟੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ-

ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਮੇਤ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇਖਣੀ ਪਵੇਗੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਨਾਕਾਫੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀ ਹੈ। "

ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਫਿਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ-

ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨੋਟਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਆਗਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਹੈ। ਕੀ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। "

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ *ਲਛਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਕੇਸ* (1) ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾਵਾਂ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨਿਯਮ 5.33 ਅਤੇ ਸੀ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਲਚਕਦਾਰ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ *ਚਮਨ ਲਾਲ ਕਪੂਰ* (3) ਅਤੇ *ਖਜ਼ਾਨ ਚੰਦ ਧਮੀਜਾ ਦੇ ਕੇਸ* (6) ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

(19) *ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* (7) ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ (ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾਵਾਂ) ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 5 ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਮੰਨਿਆ-

“ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ।

(7) ਏ.ਜੇ.ਆਰ. 1968 ਪੀ.ਬੀ.ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ. 106.

Punjab State v. Mohan Singh Mahli (Pandit, J.)

ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵੀ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਭਾਵ, ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾਦਾਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੁਰੰਤ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਤਨਖਾਹ ਜਾਂ ਭੱਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਅਵੈਧ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਯਮ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤਨਖਾਹ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੁਰੰਤ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਡੈਮ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਇਪਲੇਡ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋ ਗਿਆ।"

ਜੇ ਵਿਚਾਰ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਦੀਨਾਨਾਥ ਰਾਏ (8) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

(20) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਨਿਯਮ 5.32(c) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਚਮਨ ਲਾਲ ਦੇ ਸਿਰਫ ਦੋ ਫੈਸਲੇ ਹਨ।

(8) 1969 ਐਸ.ਈ.ਆਰ. 646.

ਕਪੂਰ ਦਾ ਕੇਸ (3), ਅਤੇ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ (4), ਦੋਵੇਂ, ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ (ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਚਮਨ ਲਾਲ ਕਪੂਰ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 5.32 (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬਰਫ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਿੰਨ

ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇੱਜ਼ਤ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ *ਖਜ਼ਾਨ ਚੰਦ ਧਮੀਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇਸ* (6) ਦੇ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(21) ਫਿਰ ਅਸੀਂ *ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* (4) ਤੋਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਨੇ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਉੱਪਰ *ਈਸਟੈਸੋ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ*, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪਕ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(22) ਹੁਣ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 5.32(c) ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਸੀਵਿਯਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 309 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨੋਟ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਲਾਸ IV ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਉਮਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੋਲ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਸੀਵਿਯਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸਥਾਈ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ? ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਪਾਸਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ, ਤਿੰਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ

ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਸੂਈਆਂ ਹੈ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ, ਛੁੱਟੀ ਲਾਭ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੱਤਿਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਉਹ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ। ਉਸ ਕੋਲ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਵਿਹਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਨੋਟਿਸ ਪੀਰੀਅਡ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਹੋਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵਾਧੂ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਉਣਾ ਪਏਗਾ। ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਵੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਕਰਮਚਾਰੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹੋ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਅਤੇ ਦੱਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਣ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਮੈਂ *ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (7)* ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਸੀ। *ਖਜ਼ਾਨ ਚੰਦ ਧਮੀਜਾ ਦੇ ਕੇਸ (6)* ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਅਵੈਧ ਸੀ।

(23) ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਿਯਮ 5.42 (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾਵਾਂ) ਨਿਯਮ, 1949 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਲਪਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਯਮ 5.32 (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੀ. ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ

ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾਵਾਂ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(24) ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖ, ਐਡ ਭਰਾ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

(26) ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ II ਦੇ ਨਿਯਮ 5.32 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਤਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨੋਟਿਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ, ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਪਾਇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਾਦਤ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਪੀਰੀਅਡ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਕੋਈ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਜੇ ਵੀ ਸੇਵਾ-ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(27) ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕੋਈ ਦੋ ਰਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ. ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੌਕਰ ਮਾਲਕ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 309, 310 ਅਤੇ 311 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:

"309. ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਚਿਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਐਕਟ ਯੂਨੀਅਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ:

(28) ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਹ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਸੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ

ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ, ਭਰਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ

ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

- 310) (1) ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਹਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਰੱਖਿਆ ਸੇਵਾ ਦਾ ਜਾਂ ਸੰਘ ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਰਬ-ਭਾਰਤੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਘ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਿਵਲ ਪੋਸਟ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਕੋਈ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ।
- (2) ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਸੰਘ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਕਿਸੇ ਰੱਖਿਆ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਸੰਘ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ, ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਰਾਜਪਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਨਾਲ ਨਾ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।, r ਉਸ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
- 311) (1) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸੰਘ ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਸਰਵਿਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਘ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- 2)) ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂ ਰੋਕ ਵਿੱਚ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਕੇਸ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜ਼ਰਮਾਨੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਪਾਏ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ-

- (a) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ
 - (b) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣਾ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜਾਂ
 - (c) ਜਿੱਥੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਰਾਜਪਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- 3)) ਜੇਕਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣਾ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਘਟਾਉਣਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕੰਮ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਕੰਮ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇਹ ਮਾਲਕ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ *ਟਰਨਰ ਬਨਾਮ ਸਵਾਡੇਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ*, (9) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਸਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕੁਝ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ, ਰੋਲ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਖਿਆ:-

"ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ - ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ
(9) 1901 (2 KB) 653.

ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ, ਪਰ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਟਰਨਰ ਬਨਾਮ ਗੋਲਡਸਮਿਥ (10) ਵਿੱਚ, ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਨੌਕਰ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਬਣਾਇਆ। ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਰਿਟੇਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਸਟਰ ਦੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਕੰਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੁਝਾਈ ਗਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਇੰਨਾ ਕੁਸ਼ਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਰਿਟੇਨਰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ 'ਤੇ ਬਦਲਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਫਿਟ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਇਕ ਰਿਟੇਨਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਸਾਢੇ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕੀ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੁਝਾਈ ਗਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਦਲੀਲ ਖੁੱਲੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ- ਨਿਰੰਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ- ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ.

ਏ

ਲਾਰਡ ਜਸਟਿਸ ਵਾਨ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਨੇ ਮਾਸਟਰ ਆਫ ਦ ਰੋਲਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਰਡ ਜਸਟਿਸ ਸਟਰਲਿੰਗ ਨੇ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ।

ਡਾਇਮੰਡ ਦੁਆਰਾ ਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੰਨਾ 112 'ਤੇ (ਦੂਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ 1 ਕੰਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ, ਮਾਸਟਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਕਸ ਪ੍ਰੈਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ

m o) 1891 (IQB) 544.

ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਮਿਹਨਤਾਨਾ, ਕੰਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੇ ਕੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 5.32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ - ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ; ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 5.32 ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਯੋਗ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(29) ਮੈਂ ਕਨਕੋਟ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹਾਂ ਕਿ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਕੀ ਹੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਾਲਕ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਪੂਰਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ, ਨਿਯਮ, ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ। 58 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਦੀ ਸੇਵਾ। ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਪਰ *ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ* ਬਨਾਮ *ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (5)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਸ ਨੇ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਨੂੰ 58 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਹੀ ਉੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਰੀ, ਜੇ.—(30) ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਕੁਝ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਜਵਾਬ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ 'ਹਾਂ' ਜਾਂ 'ਨਹੀਂ' ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇੱਕ ਯੋਗ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਰਾਈਡਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਜਾਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ। ਲਈ ਏ

Punjab State v. Mohan Singh Mahli (Suri, J.)

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਰਾਈਡਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕੇ,— ,'

ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਗਰੈਚੁਟੀ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ 'ਤੇ ਟੈਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਪੀਰੀਅਡ 'ਤੇ ਟੈਗ ਕਰਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। (1967 ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਰ) ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਚਮਨ ਲਾਲ-ਕਪੂਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਪੈਨ ਸੀਨਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਪੀਰੀਅਡ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ। ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਮੱਲ੍ਹੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸੀ) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਮੱਲ੍ਹੀ ਨੂੰ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹਨ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ। *ਚਮਨ ਲਾਲ ਕਪੂਰ* (3) ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਅਸਲ ਨੁਕਤੇ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਇਸ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਿਆ ਹੈ।

(31) ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸੰਦਰਭ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਦਿ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਵਿਚਾਰਾਂ। ਜੇ ਕਿ *ਪਰੀ ਸਮੱਗਰੀ* ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਐਨਾ ਤਰਕ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਚਿਤ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਅਤੇ 'ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ, ਪੀਡਿਤ, ਜੋ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਖ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਹੁਕਮ ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ, (ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ) ਨਿਯਮ 1949 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਿਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਲੰਮੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ

ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(32) ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ) ਨਿਯਮ, 1949 ਦਾ ਨਿਯਮ 5, ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਦੋ ਵਿਕਲਪਿਕ ਕੋਰਸ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਦਲਵੀਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਵਿੱਚ f ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਜੋ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ II ਦੇ ਨਿਯਮ 5.32 ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) (ii) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ 25 ਸਾਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 3.26 ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਉਮਰ 58 ਸਾਲ ਹੈ। ਜਿਲਦ I, ਭਾਗ I. ਜਦੋਂ ਚੌਥੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦੋ ਵਿਕਲਪਿਕ ਕੋਰਸ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੋਣ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਂ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ

Punjab State v. Mohan Singh Mahli (Suri, J.)

ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਭੁੱਲ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕਾਬਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਰਾਏ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ) ਨਿਯਮ, 1949 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਅੰਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਸਟਿੰਕ ਆਇਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(33) ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਖਰੜੇ ਦੇ ਖਰੜੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅੰਤਰ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾੜੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦਾ ਦੂਜੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਆਮ ਉਮਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੋਲ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਆਦਿ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜਾਂ ਮਾਤਰਾ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਪੀਰੀਅਡ 'ਤੇ ਟੈਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਫਾਇਦਾ ਖਾਲੀ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਤੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। -ਨੋਟਿਸ ਪੀਰੀਅਡ ਲਈ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਤਨਖਾਹ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪੀਐਫ ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀਵ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਅਤੇ ਔਸਤ ਪੈਵ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਪੀਰੀਅਡ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਰ ਅੱਧਾ ਸਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਪੀਰੀਅਡ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਇੱਕ ਸਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫਾਇਦੇ ਉਸਦੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਈ ਸਾਲ ਜੀਉਣ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਔਸਤ ਤਨਖਾਹ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ। ਏਸੀ ਕਾਉਂਟੈਂਟ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੀਲਿੰਗ ਸਹਾਇਕ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਫਤਰ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਫਤ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਮਕਾਨ-ਕਿਰਾਇਆ ਭੱਤਾ, ਗੋ- ਵਰਨਮੈਂਟ ਏਸੀ ਰਿਹਾਇਸ਼, ਆਦਿ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਸੂਚੱਜੀ ਰਕਮ ਤੱਕ ਵੀ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਚਮਨ ਲਾਲ ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੁਨ ਜਾਬ (3) ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ 2 ਦੇ ਨਿਯਮ 5.32 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਚਮਨ ਲਾਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣੇ ਸਨ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵਧੇਰੇ ਬਲ ਸੀ ਕਿ ਚਮਨ ਲਾਲ ਨਾਲ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਭੌਤਿਕ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨੋਟਿਸ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ।

(34) ਇਸ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਥੋੜਾ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਖੌਤੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੱਖੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿਕਲਪ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕੇ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼, ਖੰਡ II ਦੇ ਨਿਯਮ 5. 33(c) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ; ਜੇਕਰ ਉਹ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੀ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਅਵੈਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। . ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਖਜ਼ਾਨ ਚੰਦ ਧਮੀਜਾ ਬਨਾਮ ਪੁਨ ਜਾਬ ਦਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (6) ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 5.32 (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਨੋਟ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ। ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ

Punjab State v. Mohan Singh Mahli (Suri, J.)

ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਵੈਧ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 3.26 ਅਤੇ 5.32 ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ (c)(ii) ਅਤੇ ਨੋਟ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਦਾਇਗੀ ਮਾਨਸਿਕ ਹਦਾਇਤਾਂ ਹਨ। ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਅਯੋਗਤਾ, ਸਰੀਰਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਅਟੱਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਦਨੀਤੀ ਜਾਂ ਸਨਕੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਐਨਐਫਟੀਈ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(35) *ਚਮਨ ਲਾਈ ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ (3) ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਰ 924* ਵਿੱਚ, ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ, ਅਚਨਚੇਤੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਇਹ ਬਕਾਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨਕਦ ਜਾਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਚੈੱਕ ਦੁਆਰਾ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੁਣ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦੀਨਾਨਾਥ ਰਾਏ (11) ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਯੂ. 7), ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵੋਹਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

Punjab State v. Mohan Singh Mahli (Suri, J.)

ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵੋਹਰਾ ਬਨਾਮ ਪੁਰੀਜਾਬ (12) ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ।

(36) ਤੀਸਰਾ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਹੁਣ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੌਹਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਚਨਚੇਤੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ II ਦੇ ਨਿਯਮ 5.32 (c)(ii) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸੀ। ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੌਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ: -

“ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਲਈ “ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਨੋਟਿਸ” ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ (ਅੰਕੜਾ R. 1) ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ 19 ਜੂਨ, 1967 ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 15 ਜੁਲਾਈ, 1967 (FN) ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ।" ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ 26 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਸੈਨੀ ਫਸਟਲੀ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:-

ਜੇਕਰ ਨੋਟਿਸ ਪੂਰੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਫਾਰੈਸਟ ਅਫਸਰ, ਕਮਲ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।'

(37) ਨੋਟਿਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 26 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਟੇਟ ਟਿਊਟਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਬਦਲਵਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਨੋਟ (1064 PX.R7T2~2~ “ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

■ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਮਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾਕਾਫੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ।

ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਿਹਤਰ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਬਿਆਨ ਅਜਿਹੇ ਸਵੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਜਾਂ ਚਰਚਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(38) ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਲਿਆਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 5 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਜੋ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਲਛਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਬੈਚ ਕੇਸ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਲਚਕਦਾਰ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ: -

“ਜੁਨਜਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 5.32 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਵੀ ਹੈ, ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲੋਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਇਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨੋਟਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਜਾਂ ਆਗਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਹੈ। ਕੀ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।”

(39) ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(40) ਲਛਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਖੌਤੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਬੇਤੁਕੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਾ ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ) ਨਿਯਮ, 1949 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ C i v i l ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 5.32 ਦੀ ਧਾਰਾ (c) (ii) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਮੌਤੀ ਰਾਮ ਦੇਹਾ ਵਿੱਚ ਵਾਲੀਅਮ H. ਬਨਾਮ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ , ਉੱਤਰ ਪੂਰਬੀ ਰੇਲਵੇ , ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਏ. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਜੋ ਓਬਿਟਰ ਡਿਕਟਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(41) ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ 'ਤੇ ਟੈਗ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਨਾਲ ਬੈਠ ਕੇ ਮੁੜ-ਡਰਾਫਟ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ। ਸਾਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾੜੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ, ਨੋਟਿਸ ਬਿਸਤਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੰਮ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਦੇ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਮਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਵਾਸੀ ਨੂੰ ਨਗਦ ਜਾਂ ਚੈਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ, ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਅਣ-ਅਰਜ਼ਿਤ ਤਨਖਾਹ ਜਾਂ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਬੇਮਿਸਾਲ ਬਰਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਦੇ ਲਾਭਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ- ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੰਮ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਇੰਨੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਮਾੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਕਮਾਈ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਗੁਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(42) ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਨਿਯਮ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਹੱਕਾਰੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਪਲੇਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਹਟਣ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਾ) ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਰਗੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਹਾਇਸ਼, ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਭੱਤਾ, ਮੁਫਤ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਆਦਿ ਤੋਂ ਵੀ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ।

(43) ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਤਾਂ ਟਾਈਲ ਲੈਟਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ H ਦੇ ਨਿਯਮ 5.32(c)(ii) ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਮੇਰਾ ਜਵਾਬ ਇਸ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ 'ਨਹੀਂ'।

ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਹੁਕਮ

(44) ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ. ਹੁਣ ਇਹ ਕੇਸ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਜਾਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ

16638 ਆਈਐਲਆਰ ਸਰਕਾਰ- ਪ੍ਰੈਸ ਸੀਐਚਡੀ,

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ